

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 14Co/1018/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6113216555
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Podhorová
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2015:6113216555.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v právnej veci navrhovateľa: CETELEM SLOVENSKO, a. s., so sídlom Bratislava, Panenská 7, IČO: 35 787 783, v konaní zastúpený JUDr. Helenou Strachotovou, advokátkou so sídlom Martin, Hviezdoslavova 7, proti odporkyni D.W., nar. XX. XX. XXXX, bytom G. G., T. XXXX/XX, štátny občan SR, v konaní zastúpená AK JUDr. Peter Rybár, s. r. o., so sídlom Košice, Ľudová 14, IČO: 47 234 466, adresa na doručovanie H., J. XX, o návrhu odporkyne na obnovu konania sp. zn. 16C/197/2012 zo dňa 14. 06. 2013, o odvolaní odporkyne proti uzneseniu Okresného súdu Banská Bystrica zo dňa 25. 06. 2014 č. k. 17C/148/2013-30, takto

rozhodol:

Uznesenie okresného súdu potvrdzuje.

Navrhovateľovi náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením okresný súd zamietol návrh na obnovu konania vedeného pred Okresným súdom Banská Bystrica pod sp. zn. 17C/148/2013. Odporkyni uložil povinnosť nahradiť navrhovateľovi trovy konania.

Prvostupňový súd preskúmal spis Okresného súdu Banská Bystrica sp. zn. 16C/197/2012 navrhovateľa CETELEM SLOVENSKO, a. s., proti D.W., z ktorého zistil, že vo veci bol dňa 10. 12. 2012 vyhlásený rozsudok pre uznanie, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 15. 01. 2013. Žiadny z účastníkov sa voči predmetnému rozhodnutiu neodvolal a odporkyňa nárok navrhovateľa bez výhrad uznala v zmysle § 153a ods. 1 O. s. p.

V ďalšom sa prvostupňový súd zaoberal procesnoprávnou podstatou návrhu na obnovu konania a predpokladmi prípustnosti tohto mimoriadneho opravného prostriedku. Predovšetkým posudzoval dodržanie zákonných lehôt - subjektívnej a objektívnej. Vывodil, že objektívna lehota podľa § 230 O. s. p. na podanie tohto opravného prostriedku je zachovaná, pretože návrh na obnovu konania je potrebné podať do troch rokov od právoplatnosti napádaného rozhodnutia. Vzhľadom na právoplatnosť uvedeného rozsudku, keď odporkyňa návrh na obnovu podania podala dňa 14. 06. 2013, je zrejmé, že trojročná objektívna lehota zachovaná bola. Pokiaľ ide o subjektívnu lehotu, súd dospel k záveru, že túto odporkyňa zmeškala, nakoľko ide o lehotu prekluzívnu, zaniklo jej právo podať návrh na obnovu konania na súde.

Odporkyňa sa odvoláva na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012 a na rozsudok Okresného súdu Prešov sp. zn. 11C/401/2012 zo dňa 01. 03. 2013. Obidve rozhodnutia boli vyhlásené po 01. 01. 2012, teda po čase, kedy zákon č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v ust. § 82a uložil povinnosť súdom zverejňovať svoje rozhodnutia. Súd vывodil, že odporkyňa už v čase vyhlásenia pôvodného rozsudku mala reálnu možnosť obzrieť si na internete rozhodnutia Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19. 09. 2012,

na ktoré sa odvoláva, nakoľko už od začiatku roka 2012 sa tieto zverejňovali. Preto súd vyvodil, že subjektívna lehota bola odporkyňou zmeškaná.

Pokiaľ sa odporkyňa odvoláva na rozhodnutia Súdneho dvora Európskej únie, konkrétne rozsudok zo dňa 27. 06. 2000, spojené prípady C-240/98 až C-244/98 Oceano Gruppo Editonial SA, rozsudok Súdu z 21. 01. 2002 prípad C-473/00 Cofidis SA konštatoval, že podľa § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z. z. o úradnom vestníku Európskej únie, o všetkom čo bolo v ÚV uverejnené platí, že dňom uverejnenia sa stalo známym každému, koho sa týka, pričom táto domnienka znalosti nie je nevyvrátiteľná. V úradnom vestníku EÚ sa uverejňujú aj zhrnutia rozhodnutí Súdneho dvora a Súdu prvého stupňa, platí, že dňom uverejnenia sa stali známymi každému, koho sa týkajú, preto nemožno považovať návrh na obnovu konania za podaný včas v lehote 3 mesiacov od toho času, keď sa odporkyňa o dôvode obnovy konania dozvedela (keď sama sa odvoláva na rozsudky Európskeho súdneho dvora z roku 2000 a roku 2002). Súd dospel k záveru, že neboli splnené základné procesné podmienky povolenia obnovy konania pre zmeškanie trojmesačnej subjektívnej lehoty a odporkyňa nepreukázala existenciu nových skutočností, rozhodnutí alebo dôkazov, ktoré nebolo možné použiť v pôvodnom konaní bez jej viny. Neuvedla žiadnu skutočnosť ani nepredložila žiadne rozhodnutie či dôkaz, ktorý bez svojej viny nemohla použiť či vykonať v pôvodnom konaní a hájiť tak svoje práva riadnym opravným prostriedkom, ktorého lehotu nechala márne uplynúť. Súd preto návrh na povolenie obnovy konania zamietol.

V zákonom stanovenej lehote podala odporkyňa proti uzneseniu okresného súdu odvolanie prostredníctvom splnomocneného advokáta. Dôvodmi odvolania je ust. § 205 ods. 2 písm. a) O. s. p., v zmysle ktorého v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1 písm. f), keď účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom, v ust. § 205 ods. 2 písm. c), keď súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností a ust. § 205 ods. 2 písm. f) O. s. p., keď súd prvého stupňa vychádzal z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odporca nesúhlasí s názorom súdu, podľa ktorého subjektívna 3 mesačná lehota sa počíta od okamihu, keď sa navrhovateľ dozvedel alebo mohol o rozsudku dozvedieť, teda od okamihu, kedy bol rozsudok zverejnený vo vestníku Európskej únie vzhľadom na domnienku o znalosti uverejnených právne záväzných aktov Európskeho spoločenstva a Európskej únie. Dôvodí, že subjektívnu lehotu je potrebné počítať od okolnosti, ktorou je reálne subjektívne dozvedenie sa určitej skutočnosti. V prípade ak by sa uplatnil začiatok počítania od momentu, kedy sa o skutočnosti mohol dozvedieť, šlo by o objektívnu lehotu. Je potrebné rozlišovať subjektívnu skutočnosť, kedy sa odporca dozvedel o dôvode obnovy a čas uverejnenia rozsudkov Súdneho dvora Európskej únie, ktorými odporca argumentuje v návrhu na obnovu konania, tak ako vyplýva z výkladu ust. § 230 ods. 1 O. s. p. „...dozvedel o dôvode obnovy...“. To, že rozsudok uverejnený v roku 2000 vo vestníku Európskych spoločenstiev, a že sa stal známym každému neznamena, že odporca vedel, že tento rozsudok je dôvodom na obnovu konania. Toto sa dozvedel následne od svojho advokáta 2 týždne pred podaním návrhu na obnovu konania a táto skutočnosť mala byť posudzovaná ako začiatok plynutia subjektívnej 3 mesačnej lehoty. Poukázal pritom na rozsudok Najvyššieho súdu SR sp. zn. 1Obdo 34/2006 k výkladu ust. § 2 ods. 1 zák. č. 416/2004 Z. z. Navrhuje zmeniť rozhodnutie okresného súdu tak, že súd obnovu konania povolí. Zároveň si uplatnil náhradu trov odvolacieho konania.

Navrhovateľ sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadril.

Krajský súd ako súd odvolací preskúmal vec v medziach daných ust. § 212 ods. 1 O. s. p. bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O. s. p. Uznesenie okresného súdu ako vecne správne podľa § 219 ods. 1, 2 OSP potvrdil.

Odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu, napadnutého uznesenia, dôvodov odvolania konštatuje, že prvostupňový súd rozhodol správne, rovnako dôvody, ktoré uviedol v napadnutom uznesení považuje za správne a s týmito sa stotožňuje v súlade s ust. § 219 ods. 2 O. s. p.

Občiansky súdny poriadok vyžaduje pre dosiahnutie povolenia obnovy konania splnenie všetkých zákonom ustanovených predpokladov. Takým je zásadne právoplatný rozsudok, výnimočne uznesenie schvaľujúce zmier, právoplatný platobný rozkaz, rozkaz na plnenie, zmenkový platobný rozkaz a šekový platobný rozkaz a tiež rozhodnutie vydané v konaní o dedičstve.

Ďalšími zákonnými podmienkami je uplatnenie resp. podanie k návrhu na obnovu konania v subjektívnej a objektívnej lehote. Subjektívna lehota je 3 mesačná a začína plynúť od času, keď sa ten, kto obnovu navrhuje, dozvedel o dôvode obnovy, alebo keď mohol dôvod obnovy uplatniť. Objektívna lehota je 3 ročná a začína plynúť od okamihu, kedy obnovou napadnuté rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť. Po uplynutí 3 ročnej lehoty môže byť návrh na obnovu podaný len v prípadoch uvedených v § 230 ods. 2 O. s. p. Obe tieto lehoty sú zákonné a nemožno ich predĺžiť ani skrátiť.

Odvolačný súd sa stotožňuje s názorom prvostupňového súdu v otázke oneskoreného podania návrhu na obnovu konania z dôvodu preklúzie 3 mesačnej subjektívnej lehoty. Trojmesačná lehota začína plynúť od toho času, keď ten, kto obnovu navrhuje, sa dozvedel o dôvode obnovy. Odvolačný súd nesúhlasí s názorom odvolateľa, v zmysle ktorého v danom prípade sa odporkyňa dozvedela o dôvode obnovy konania dva týždne pred podaním návrhu od svojho advokáta, pretože aj napriek zverejneniu všetkých tam poukazovaných rozhodnutí, a teda domnienke o vedomosti o týchto rozhodnutiach, nemala vedomosť o tom, že ide dôvod na podanie obnovy konania. Takýto prístup by bol v rozpore so zásadami právnej istoty (napr. názor generálneho advokáta Súdneho dvora p. Yvesa Bota, podľa ktorého by sa mala táto subjektívna lehota počítať odo dňa vyhlásenia rozhodnutia. Obdobne Krajský súd v Banskej Bystrici vo veci 41Cob/9/2013 konštatoval, že subjektívna lehota začína plynúť uplynutím 20. dňa od zverejnenia rozhodnutia Súdneho dvora v úradnom vestníku EÚ, v ktorom je každé takéto rozhodnutie publikované, čím sa stáva záväzným pre každú fyzickú ako aj právnickú osobu).

Naviac, odvolačný súd uvádza, že v danom prípade sa odporkyňa domáha obnovy konania na základe právoplatného rozsudku, ktorý bol vydaný na základe uznania. Rozsudok na základe uznania sa vydáva na základe dispozitívneho procesného úkonu odporcu/žalovaného a neuvádza sa v ňom ďalšie najmä skutkové odôvodnenie. Rozsudok na základe uznania je zvláštnym druhom rozsudku, musí byť takýmto spôsobom označený. Odôvodnenie sa obmedzí na označenie predmetu konania, dôvod, pre ktorý bolo rozhodnuté rozsudkom pre uznanie. Dôvod môže byť len jeden a to, že odporca/žalovaný nárok uznal. V zmysle uvedeného má odvolačný súd za to, že nemohli byť splnené zákonom ustanovené podmienky pre pripustenie obnovy konania z tých dôvodov, ktoré použila odporkyňa pri podaní návrhu na obnovu konania, teda, že okresný súd v konaní vôbec neuplatnil spotrebiteľské právo.

Vzhľadom na vyššie uvedené odvolačný súd napadnuté uznesenie ako vecne správne a správne odôvodnené podľa § 219 ods. 1, 2 O. s. p. potvrdil.

V odvolacom konaní bol úspešným účastníkom navrhovateľ, tomuto však v odvolacom konaní žiadne účelne vynaložené trovy nevznikli, ani nenavrhol ich priznanie. Preto rozhodol odvolačný súd tak, že mu právo na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva.

O veci senát odvolacieho súdu rozhodol pomerom hlasov členov senátu 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.